

Mr. sc. Branimir Müller, dipl. ing. građ. (1934. – 2016.)

U stručnim časopisima sve češće čitamo o tome kako nam brojni kolege odlaze na putovanje s kojeg nema povratka. Tako je nedavno, 12. studenoga 2016., otišao i kolega mr. sc. Branimir Müller, dipl. ing. građ. Rođen je u Kaknju u kolovozu 1934. gdje mu je otac radio kao rudarski inženjer. Ubrzo se obitelj preselila u Vrđnik (rudnik ugljena u Fruškoj gori) da bi Branko na kraju stigao u Zagreb i upisao se na AGG fakultet koji je završio 1960. godine. Državni stručni ispit položio je 1964., a na Građevinskom fakultetu magistrirao je 1973. godine.

Tijekom studija najčešće je bio u skupini studenata koji su se međusobno nazivali nadimcima (Kuki, Mili, Muki, Andi i Gebi), a među kojima je Branko otišao zadnji. Obično je bio vedar, nasmijan i drag kolega, a to ga je pratilo i čitav radni vijek. Veći dio života i radnog vijeka proveo je na građevinama u inozemstvu, sudjelujući u raznim građevinskim djelatnostima: projektiranju, izvedbi, nadzoru, konzultantskim poslovima, i to kao zaposlenik tvrtke *Geotehnika Zagreb*. Nabrajati sve objekte na kojima je radio potrajalo bi jer ih je bilo zaista puno, ali spomenut ćemo barem dva: *High Aswan Dam* u Egiptu, gdje je proveo čak pet godina, i naše poznato klizište *Zalesina* na cesti za Rijeku. Radio je na ispitivanjima temeljnog tla, temeljenju, brtvljenju, ali i promociji geotekstila (filtrar plastica) u graditeljstvu. Često je savjetovao inženjere kod problema na terenima u svijetu jer ga je zaista bilo posvuda.

Radio je i u obrazovnim ustanovama. Bio je predavač na Građevinskom fakultetu u Zagrebu te na Geotehničkom fakultetu u Varaždinu te viši predavač na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu. Autor je brojnih udžbenika, a izlagao je na 15 znanstvenih skupova. Bio je član brojnih međunarodnih udruga kao što

su udruge za mehaniku tla, temeljenje, seizmičko inženjerstvo, mehaniku stijena i inženjerstvo te visoke brane. Sedam je godina bio član Uredništva časopisa *Građevinar*.

Osim što je radio u struci, od 1992. do 2002. radio je i u Ministarstvu vanjskih poslova Republike Hrvatske kao viši savjetnik, konzul, generalni konzul Republike Hrvatske u Perthu, zamjenik načelnika Odjela za bilateralnu gospodarsku suradnju i zamjenik veleposlanika te otpravnik poslova Veleposlanstva Republike Hrvatske u Canberi, u Australiji. Govorio je engleski, njemački i ruski.

Nakon našeg zadnjeg razgovora poslao mi je opširan životopis. Prisjećao se svojega bogatog stručnog puta na kojemu je ostavio vidljive tragove. Radio je do posljednjih dana u uredu *TRAMES* u Dubrovniku kao najstariji građevinski inženjer. Uime onih koji ga se sjećaju poručujem: "Hvala ti, Branko, na svemu što si u životu učinio za struku kojoj si ostao vjeran do zadnjeg daha". Obitelji izražavamo sućut.

Radoslav Karleuša

